

Børn og indkøb – en belastende cocktail?

af Jens Ulrich, ph.d. & cand.mag.
Indehaver af konsulentfirmaet Agora Consult (www.agoracon.dk)
og ansat på University College Syd
Modelbilleder: Erling Jensen

Det kulinariske er for alvor blevet sat på dagsordenen. Det gode liv og satsningen på oplevelsesøkonomi, ser ud til at skulle gå hånd i hånd. Men hvordan ser det så ud med de oplevelser?

Ser vi på vores indkøbsvaner, så er der ikke meget, som tyder på, at det er den gode oplevelse vi jægter. Vores indkøbsvaner er styret af rationelle kalkuler. Det skal gå hurtigt og det skal være billigt. Vi har alle en undskyldning for at tænke sådan. Og er man voksen i en børnefamilie, så står undskyldningerne nærmest i kø. Vi er presset på tid i en travl hverdag. Og bleer og daginstitutioner tager jo også deres andel af budgettet.

Vi var derfor mange, der følte os snydt, da den med kvalitetstid i børnesamværet blev dømt ude! Nu troede vi lige, at det kunne legitimeres at lade de søde unger tage et ekstra nap i daginstitutionen, mens vi selv fik klaret det hurtige og billige indkøb til aftensmaden i nærmeste discountsupermarked. Men den går ikke længere. Nu hedder det sig, at det er samværmængden, der er alt afgørende for de kære smås udvikling. Nu tæller indkøbet negativt, når regnskabet for børnesamværet skal gøres op. Og dette uanset hvor hurtigt det kan overstås.

Når det nu ikke kan være anderledes, så kunne man jo overveje, at få kvantitet og kvalitet til at gå hånd i hånd. Ja, man kunne sågar gøre det til en god, hyggelig og givende stund, at købe ind sammen med sine børn.

"Hvordan det?" er der givet vis en del erfarne forældre, der vil spørge. Hvordan undgår man, at trætte børn laver den ene scene efter den anden foran køledisken, når man som standhaftige forældre forsøger at undgå de lokkende mælkesnitter? Hvordan undgår man børnenes plagen, når man efter endt spidsrod med sin indkøbsvogn, endelig når frem til kassen? Hvordan holder

man stand, når al den gode slik er placeret i børnehøjde, og når ens søde pus pludselig giver indtryk af at have levet hele dagen på den absolute sultegrænsen!

Det lette svar er, at undgå indkøbscentre og store supermarkeder. Disse store indkøbspaladser er ikke alene åndsforladte, de er også børnefjendske. Eller måske børnefjendske fordi de netop er åndsforladte! Brug i stedet lidt ekstra tid på indkøbet. Gør det til en oplevelse og få en god stund med børnene. Opsøg de små tilforretninger. Lad børnene komme med på opdagelse hos slagteren og grønthandleren, i fiskeforretningen og hos ostehandleren. Ja,

I bl.a. Odense er der etableret bazar med flere forskellige specialforretninger, bl.a. frugt- og grøntforretninger. Her tilbydes spændende danske og udenlandske varer.

lad børnene komme med der hvor det oser af atmosfære, der, hvor man kan sanse de gode råvarer.

Børn er meget sanselige og duften af våd skovbund fra friske svampe hos grønthandleren, appellerer meget mere til børnene end de hermetisk indpakkede champignons i supermarkedet. Hos fiskehandleren er det ikke kun lugtesansen, der er i spil. Her er den visuelle oplevelse af de mange fisk i forskellige størrelser og farver en stor oplevelse, som bakkerne med udskårne laksekoteletter i supermarkedets køledisk på ingen måde kan konkurrere med. Der er ingen tvivl om, at specialforretninger er meget bedre til at fange de smås opmærksomhed.

Bemærk også indretningen i de fleste store supermarkeder. Her kommer det børnefjendske ansigt virkelig frem. I supermarkedet er åbningen til køledisken fra oven. Så kan vi voksne selv betjene os og nå de varer, vi har brug for. Børnene

har ikke en chance for at nå op. De kommer aldrig i øjenhøjde med det, der senere skal være hovedingredienserne i aftenens måltid. Det eneste børnene kan komme i øjenhøjde med er toiletpapiret, grillkul og så selvfølgelig de bugnende slikhylder ved kassen. Det skal jo gå galt. I specialforretningerne er det typisk kun en glasvæg, der adskiller børnenes nysgerrige blikke fra alle de spændende sager. Her er der rum for fantasi og videbegærlighed.

Og tænk på alle de samtaler, som disse sansemættede oplevelser kan afstedkomme. Samtaler om de hele kyllinger hos slagteren. Og er man heldig, så har de minsandten stadig hovedet på. Uha! Samtaler om de "underlige" oste med grøn mug hos ostehandleren. Samtalen om de slimede fisk, hvis øjne stadig skinner og hvis gæller på forunderligste vis gør dem i stand til at trække vejret under vand. Underligt! Sådanne samtaler har pakkerne med kyllingefileter eller ostehapsene i supermar-

kedets kølemontre ikke en chance for at generere.

Oven i hatten får man som regel også en venlig og inspirerende betjening i specialforretningerne. Har hersker ofte en faglig stolthed og et råvarekendskab, som gerne kanaliseres over i nogle sjove bemærkninger eller nogle spændende historier, når den lille pøde forundres over de mange indtryk. Ikke for at være efter supermarkedets kassedame, men selvfølgelig er det svært at blive ved med at finde begejstringen frem, når man time efter time konfronteres med tilbudshungrende horder, der hamstrer toilettejpapir, dåsetomater og Chokopops med det ugentlige tilbudskatalog som vejviser. At man sådanne steder ofte møder et udtrykssløst ansigt ved kassen, er vel i bund og grund meget forståeligt.

Selvfølgelig tager det lidt længere tid at frekventere diverse specialforretninger frem for det daglige hurtige kommandoraid gennem supermarkedets lange gange. Men betyder det så meget, at man kommer lidt senere hjem, hvis man har haft en god oplevelse med sine børn? Kan den hjemlige hygge ikke udskydes lidt, hvis der åbner sig en verden, hvor kvalitetstid og kvantitetstid går hånd i hånd? Måske har børnene endda fået sådan en på oplevelsen, at de har lyst at være med til at lave maden, når de kommer hjem. Og det er bestemt ikke pædagogisk uforvarsomt at droppe den daglige kvote foran computeren til fordel for en hyggelig stund i køkkenet!

En romantiseret win-win situation? Måske. Men prøv det. Det kunne jo være....